

tuna inn í miðbýin

eru galdandi fyri kommunal øki, sum vit ikki kundu liva upp til. Eg eri rættiliga vís í, at hevði tað verið onkur privatpersónur, ið átti økið, so hevði tað ikki verið nakrar trupulleiki. Men tá tað er ein kommuna, so er tað ov tungt at berjast við.

– At hava eina tílíka verkætlan og eitt bureaukrati við síðuna av er nokk so torført. Kommunan hevur allar møguligar leiðreglur, sum hon skal fylgja og liva upp til. Vit koyrdu uttan pengar og gjørdur, sum best bar til, men vit kundu ikki liva upp til øll krøvini, sigur Birgith Lassen og leggur afturat, at skuldi verkætlanin komið upp at standa aftur upp á sama máta sum áður, er neyðugt við løntum starvsfólki at taka sær av tí, tí at bureaukratið krevur ov nógv av sjálvbodnum.

Býarfesti steðgaði árið eftir

Verkætlanin koyrði bert eitt ár, áðrenn hon datt niðurfyri. Býarfesti hevði hildið til á einum øki aftan fyri Barnaheimið, men Barnaheimið flutti, og betongøkið, ið áður hevði verið køksgarður, skuldi brúkast til annað endamál.

Verkætlanarleiðarar og lut-tøkufólk høvdu vónað, at verkætlanin kundi halda fram, og tað kom tí sum ein smeitur, at verkætlanin datt niðurfyri.

– Øll vóru simpulthen so keddi. Har vóru 60 fólk, ið vóru partur av verkætlanini, og tað gav nógv.

Tað var eisini eitt sosialt projekt. Vit høvdu børn frá barnaheiminum við, og vit gjørdust øll rættiliga væl. Í hesum bólkinum vóru lögtingsfólk, stjórar, vinnurekandi, lesandi og familjur við børnum. Upp á allar mátar var tað ein góð verkætlan, og øll vóru keddi, tá tað mátti takast niður.

Leitað varð eftir nýggjum øki, ið hóskaði til verandi endamál, men einki stóðst burturúr. Roynt varð síðani at arbeiða við verkætlanini á annan hátt, har verkætlanin varð flutt úr býnum og út í grønt øki, har veltast kundi beinleiðis í moldina.

– Sum í øllum øðrum verkætlanum var ein kjarni av fólki, sum vóru mest engagerað. Vit arbeiðdu eitt sindur víðari við at fáa eitt

størri stykki, har vit kundu velta beinleiðis í moldina. So kundu vit taka tað eitt stig víðari, har tað kundi gera størri mun í húsarhaldinum. Vit fingur eitt stykki uppi á Villingardalsvegnum, men har kom okkurt í vegin. Men vit høvdu so ætlanir um at gera Býarfesti í eitt sindur størri skala.

Amboðini fingur nýtt heim

Tað var ikki ætlanin, at upprunliga verkætlanin skuldi vera tann heilt stóra keldan til grønmoti og annað í vanliga húsarhaldinum; hvør luttakandi familja fekk fyra fermetrar í part at dyrka á. Hóast hetta kom nógv burturúr, og verkætlanin var upp á ongan máta eitt spill av tí.

– Hasir fyra fermetrarnir

gjørdur ikki stóran mun í heildini, um tú hugsar um matframleiðslu. Men hatta var ætlað sum eitt eksperiment, har vit kannaðu, hvat vit kunnu fáa at vaksa. Tað kann so síðani geva íblástur til at fara heim at gera tað í tínum egna garði, um tú hevur fleiri fermetrar har. So kann tað gera mun.

Tá Býarfesti varð tikið niður, varð tað, ið var eftir av amboðum, lutum og tilfari, latið víðari til fólk, ið høvdu tørv á tí. Okkurt fór til Toftir, har fólk arbeiðdu víðari við egnari verkætlan, okkurt fór til onkrar skúlar í Havn, meðan annað endaði úti í Tórsbyrgi, har tað verður brúkt enn.

